

Bažiny inovují: Loterijní demokracie! Výběr poslanců losem? Zrušit volby znamená i formální konec demokracie!

- CZ24 News | 20. října 2019

REDAKCE PROTIPROUD komentuje neuvěřitelné snahy liberálů zrušit volby a nahradit je losováním, aby tak zabránili nástupu "populistů" k moci a následné změně politického systému - jinými slovy i formálně skončit demokracii

Soudě podle nadšených publikací západních médií si liberální elity našly náhradu za demokratické volby: Namísto hlasování se bude losovat. To jim pomůže udržet si moc.

Připomeňme, že rok 2016 byl pro západní kavárny a bažiny zlomovým. Když v jeho průběhu přišly o spoustu hlasů svého někdejšího elektorátu, najednou zanevřely na dosud posvátnou demokracii, a začaly zběsile hledat jiné formy "legitimizace" totalitní vlády. Proklely slovo „referendum“, a nyní by nejraději odmítly volby jako takové, aby zabránily vzestupu svých lidem podporovaných odpůrců, jimž říkají populisté - a myslí si, že je to nadávka.

Při hledání řešení problému, kdy se z voleb "nedopatřením" může stát nástroj změny systému, totalitářům, kteří si kdo ví proč říkají liberálové, svítla naděje.

Loterijní demokracie

Bezprostředně po nočních mŕách roku 2016 navrhl belgický spisovatel David Van Reybrouck výběr poslanců parlamentu losováním. Přitom nikterak neskrývá, že právě výsledky britského referenda o odchodu z EU a vítězství Donalda Trumpa v USA ho přiměly napsat knihu „Proti volbám“ pojednávající o tom, jak čelit „mimořádnému nárůstu populismu a extrémních ideologických hnutí“. Podle Reybroucka je nutné opustit volební proces a vrátit se k tradicím starověkého Řecka a Benátek, kde byli lidoví zástupci často vybíráni losem. A prý to fungovalo. Nicméně okolnost, že tato forma demokracie existovala souběžně s otroctvím (otroctví přece z hlediska držitelů moci také fungovalo), současné liberály zjevně nikterak netrápí.

Na první pohled podivná iniciativa, která nezapadá do kánonů současných demokratů, vyvolala radostnou reakci mnoha sdělovacích prostředků. Rovněž nositel Nobelovy ceny za literaturu John Maxwell Coetzee myšlenku uvedenou v Belgičanově knize uvítal: „Výběr našich vládních představitelů lidovým hlasováním selhal a nedokáže už vytvořit skutečně demokratickou vládu: zdá se, že před našimi očima se rýsuje právě takový verdikt historie. David van Reybrouck přesvědčivě a důsledně obhájí návrat k výběru lidových zástupců losováním. Možná je to idea, jejíž čas nadešel.“

A myslí to vážně...

Bylo by hezké, kdyby se vše omezovalo pouze na knihy a teoretické disputace novodobých intelektuálů. Jenomže těchto myšlenek se okamžitě chytili politici a aktivisté. V rámci konceptu losování jako způsobu výběru lidových zástupců již byla vytvořena občanská hnutí, která - jak jinak než s mohutnou finanční podporou všudypřítomného Sorose působí v různých zemích světa.

Navíc nacházejí podporu u některých zástupců anti-establishmentu. Například během posledních

prezidentských voleb ve Francii vůdce levicové strany Jean-Luc Mélenchon vyzval k založení šesté republiky, v níž by byli poslanci horní komory parlamentu voleni losem. Výzvu vyzvedly rovněž francouzské „žluté vesty“. A tato idea se postupně realizuje v praxi.

Stoupenci Van Reybroucka označili za „důležitý milník pro rozvinutou demokracii“ rozhodnutí vytvořit Občanské shromáždění německy mluvícího belgického obyvatelstva ve městě Eupen. Z této komunity bylo v září letošního roku ze skupiny dobrovolníků vybráno losováním 24 zástupců, kteří utvoří občanskou radu (bürgerrat), jejímž úkolem bude vypracovat doporučení pro legislativní a výkonné orgány regionální vlády.

Shromáždění diletantů

Upřímně řečeno, na samotné formě takovýchto poradních struktur není nic nového – i u nás máme různé druhy veřejných komor a rad s podobnými pravomocemi. Jediný rozdíl je v tom, že ty naše jsou alespoň formálně vedeny k výběru z řad expertů a renomovaných znalců, kdežto v bürgerratech mohou být zastoupeni ještě větší diletanti než mezi zvolenými poslanci. Zdá se, že právě to nesmírně vyhovuje byrokratům a vládním funkcionářům. Profánní struktury bude snadnější nasměrovat do potřebných kolejí než odborníky, kteří rozumějí problému.

Právě z tohoto důvodu je „východobelgický model“, jak již byl eupenský experiment nazván, nadšeně oslavován evropským tiskem. Časopis The Economist představující hláskou troubu liberální ideologie nazval tuto praxi „dalším krokem ve vývoji demokracie“ a jasně přitom naznačil, že by bylo záhodno rozšířit tuto osvědčenou zkušenost do dalších měst a zemí.

Na podobnou cestu se vydali na předměstí kanadského Vancouveru, kde byl losem vybrán územně plánovací orgán a hlasitě ho nazvali Občanské shromáždění. A minulý týden ve Francii začal pracovat Občanský konvent o klimatu, který se skládá ze 150 lidí, jež „náhodně“ vybral počítač z voličských soupisů a telefonních seznamů. Konvent shromáždil prezident Emanuel Macron (mimočodem na návrh výše uvedených „žlutých vest“), aby rozvinul „občanské iniciativy“ bojující za ochranu životního prostředí.

Kouzlo přímé demokracie

Co může asi tak navrhnout Daud Isaki, šestadvacetiletý pomocný kuchař z restaurace, který se dostal do tohoto orgánu? (Jak přitom nevzpomenout rčení „kuchař, který vládne státu“?) Soudě podle rozhovoru s The Times, sám neví. Experiment (mimočodem, nikterak levný) se ale všem líbí: jsou tak uspokojeny požadavky protestujících na zavedení prvků přímé demokracie a spokojené jsou také vládnoucí elity, které počítají s tím, že občané, kteří budou zasedat v těchto konventech nebo bürgerratech, nebudou pro svoji nekompetentnost představovat stále totalitnějšímu systému žádnou vážnější hrozbu.

Uvedená okolnost přitahuje k podobným experimentům pozornost západního establishmentu. Soudě podle bouřlivé reakce sdělovacích prostředků a přidělování značných finančních prostředků na rozpracování myšlenky nahradit všelidové hlasování všelidovým losováním, se tato praxe pravděpodobně setká s postupným rozšiřováním.

Orgány vytvořené počítačem na základě „náhodného“ výběru z telefonního seznamu budou samozřejmě neúčinné a zbytečné. Umožní to však upustit páru mnoha protestům a vyvolat dojem zájmu elit o lidi, aniž by se zbytečně obtěžovaly dávno zavedené vyšší kasty západní byrokracie. Potom nikomu nebudou hrozit žádní Trumpové, ani žádná referenda. Byrokraté a bürgerrati se budou moci činit bez nepříjemných překážek a strachu ze ztráty moci v příštích

„nevydařených“ volbách.

Vypadá to už tak, že známý bonmot Marka Twaina „kdyby volby mohly něco změnit, dávno by je zrušili“ dojde brzy definitivního potvrzení – ve své druhé části.